

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg takker for den tilslutning til en udbygning af den kgl. veterinær- og landbohøjskole, som ordførerne her har givet udtryk for. Da vi drøftede sagen i sidste folketingsår, havde jeg lejlighed til at give udtryk for min indstilling med hensyn til nødvendigheden af, at vi foretog en sådan udvidelse, ligesom jeg dengang havde lejlighed til at redegøre for, hvorfor jeg foreslog skolen udbygget på den nuværende plads. Jeg har nu genfremsat lovforslaget uændret, og deri ligger, at det, jeg dengang sagde både om nødvendigheden af en udbygning og om ønskeligheden af, at det skete på den nuværende plads, stadig er udtryk for min indstilling.

Jeg tilføjede imidlertid dengang og skal understrege det her, at lovforslaget selvfølgelig var fremsat til fri forhandling, og jeg forstår udmærket, at andre ønsker at inddrage spørgsmålet om, hvorvidt beliggenheden nu er den rette, eller om det vil være rigtigere, når vi alligevel står over for en udvidelse, at flytte den kgl. veterinær- og landbohøjskole et andet sted hen.

Det glædede mig under debatten i dag at høre det ærede medlem hr. Harald Nielsen stærkt fremhæve sagkundskabens stilling til hele denne sag; det er jo rigtigt, at såvel landbohøjskolens lærerstab som næsten alle andre med tilknytning til landbohøjskolen alle sammen indtil dato er gået ud fra, at det mest formålstjenlige og mest forsvarlige ville være at lade højskolen udbygge på dens nuværende plads. Det glædede mig derfor at høre det ærede medlem hr. Harald Nielsen så stærkt fremhæve udtalelser og standpunkter fra sagkundskaben. Herefter behøver jeg ikke at gå nærmere ind på dette spørgsmål.

Jeg fandt det også naturligt, at udvalget søgte at få klarhed over, hvad en udflytning af skolen ville koste, og det var da helt i orden, at jeg hurtigst muligt søgte at tilvejebringe et sådant overslag. Jeg har imidlertid udtrykkeligt understreget, at det forslag, der foreligger for udvalget, kun kan være skønsmæssigt. Jeg fremhæver dette, fordi mere konkrete tal ville forudsætte et forarbejde, som der ikke har været tid til, og udgifter, som jeg fandt det urigtigt at afholde, indtil vi var klar over, hvor højskolen skulle flyttes hen i det

tilfælde, at den skulle flyttes. Når det er sagt, vil jeg tilføje, at det selvfølgelig er rimeligt, at udvalget efterprøver de foreliggende beregninger, men jeg vil samtidig understrege, at disse beregninger er foretaget på samme grundlag, hvad enten det drejer sig om en udbygning af højskolen på Frederiksberg eller om en udflytning.

Med hensyn til spørgsmålet om udflytning eller ikke udflytning vil jeg nøjes med at understrege, hvad det ærede medlem hr. Harald Nielsen sagde herom: det afgørende for, om skolen skal udflyttes, må være, om det vil betyde et fremskridt. Det ærede medlem drog i denne forbindelse et nyt område ind i billedet, nemlig egnen omkring Tåstrup. Jeg finder dette naturligt og kan love det udvalg, der bliver nedsat, at det næsten aldeles omgående kan få oplysninger herom, fordi jeg selv har søgt at få netop disse oplysninger frem, hvorfor det i hvert fald ikke vil vare længe, før vi er i stand til at give det nedsatte udvalg oplysningerne. Når vi så har alle disse oplysninger, må det være muligt at få klaret, om vi ud fra dem synes, det vil være en bedre ordning at flytte skolen ud end at vælge den ordning, jeg har foreslået. Det afgørende her må være, som det også er fremhævet, hensynet til den kgl. veterinær- og landbohøjskoles undervisning og forskning, hensynet til det samlede landbrugs interesse i denne sag. Så er det i øvrigt underordnet, hvor højskolen placeres, blot man har for øje, at det, det gælder om, er at finde den mest forsvarlige, den mest hensigtsmæssige, den for landbrugsundervisningen og forskningen mest hensigtsmæssige form. Det er mit håb, at udvalget kan nå frem til et resultat, så vi snarest kan påbegynde den hårdt tiltrængte udbygning, overbygning og udvidelse af rammerne om den kgl. veterinær- og landbohøjskole. Udtalelserne fra ordførerne i dag synes jeg lover godt herfor.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Carl Petersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.